

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

VEVČE — ZGORNJI KAŠELJ

● Pihalna godba iz Lewerkusna — gostja Vevčanov

Na predlog SML o čim tešnejšem sodelovanju med pobratanimi mesti na različnih področjih so bili — to pot prvič — gostje vevškega pihalnega orkestra godbeniki iz pobratenege mesta Lewerkusna.

Od 19. do 31. avgusta so imeli skupaj z Vevčani ali sami več koncertov v Ljubljani, na Vevčah in širom po Sloveniji (Portorož, Postojna, Bled). Navdušili so se nad le-

potami in zanimivostmi naše ožje domovine in večina je sklenila, da pride v naslednjem letu k nam na oddih.

V letu 1982 praznuje godba iz Lewerkusna 70-letnico svojega delovanja in ob tej priložnosti bodo Vevčani njihovi gostje. Tako jim bodo vrnil obisk, obenem pa se bo nadaljevalo in krepilo sodelovanje med obema pobratanimi mestoma.

M. Š.

● Ljubitelji zborovskega petja!

Leto se je že močno prevesilo v drugo polovico, v čas, ko mešani pevski zbor Vevče po dveh zelo uspešnih sezonah pričenja z delom v tretji. In ker je začetek sezone najprijemnejši čas za vključitev novih članov v zbor, vabijo člani vevške pevske družine vse, ki ljubijo to najmnostnejšo našo kulturno zvrst, da se jim v septembru in oktobru pridružijo.

V svoje vrste vključujejo krajane sosednjih KS vseh starosti. Vaje zbora so od 7. septembra dalje vsak ponedeljek in četrtek ob 19.30 v kulturnem domu Vevče.

O prizadevnem delovanju zbora smo bili že večkrat sez-

nanjeni. Njegov program je vsako leto bogatejši in zahtevnejši. Prvi nastop zbora v novi sezoni je že tako rekoč pred durmi, in sicer 12. septembra na slavlju novih delovnih zmag krajanov Vevč in Zg. Kašlja ob otvoritvi novega vrtca v Zg. Kašlju, otvoritvi preurejene Pečinske ulice ter podpisu listine o pobratenu KS Vevče — Zg. Kašelj in Pečino z Reke.

Tako bodo vevški pevci po počitnikovanju z novimi močmi, toplino in polnim elanom spet pričeli z svojo kulturno dejavnostjo.

Pridružite se jim tudi vi!

V. B.

Z letošnjega koncerta vevških pevcev v kulturnem domu na Vevčah

SOTOČJE

Vertikale (Foto: Hvastija)

KS Dušana Kvedra-Tomaža

Delavci Gradisa zaključujejo gradnjo dveh 10-nadstropnih stolpnice J1 in J2 (Foto: C. PAVLIN)

25. MAJ — LJUBLJANA

Mudi se (Foto: Hvastija)

Poimenovanje ulic na Vevčah in v Zg. Kašlju

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Gostinčarjeva ulica — Martin Gostinčar, rojen 1896 v Zg. Kašlju, ubit leta 1944 v Guznu pri Dachau; delavec. Bil je predvojni kandidat KP in na iniciativo CK poslan kot prostovoljec v Španijo, kjer se je hrabro bojeval in prenašal svoje vojaške izkušnje (bil je v prvi svetovni vojni) na mlajše borce. Nekaj časa je bil komandant sanitetnega voda v internacionalni brigadi; bojeval se je na frontah pri Madridu, na Aragonski fronti, pa Zaragosi ter na drugih frontah. Bil je tudi v četi Matija Gubca (Dimitrov bataljon), kjer so ga vsi spoštovali in cenili zaradi izredne hrabrosti, požrtvovalnosti in nesebičnosti. Po padcu španske republike se je z ostalimi internacionalci pomikal v Francijo, kjer jih je zajela t. i. »garde mobile« ter jih strpala v taborišče Argles. Na poti proti domu so ga zajeli Nemci (skupaj s Cimermanom) in ga odvedli v koncentracijsko taborišče Guzen pri Dachau, kjer so ga pokončili skupaj s Cimermanom zaradi upora (napad in uboj dveh paznikov). To je bilo v tistih okoliščinah izredno junaško dejanje.

Višnjevarjeva ulica — Anton Višnjevar, rojen 1922 v Zg. Kašlju, padel 1945 v boju blizu Moravč; po poklicu pleskar. Pred II. svetovno vojno je bil aktiven skojec, takoj v začetku vojne pa je odšel v partizane. Padel je tik pred osvoboditvijo kot komandant vojnega področja Kamniško-Zasavskega bataljona.

Trtnikova ulica — Ivan Trtnik, rojen 1. 1922 na Vevčah, po poklicu vodovodni inštalater; predvojni skojec, od 1. 1941 aktivist OF. Od leta 1942 borec II. grupe odredov, 1. 1944 padel kot komandant kurirjev Šlandrove brigade na Velikem Ratovcu. Viki Trtnik, rojen 23. 12. 1919 na Vevčah, po poklicu mizar. V OF se je vključil septembra 1941. Deloval je na terenu kot mladinski aktivist; v partizane je odšel julija 1942 in je bil borec Vasjevega bataljona — Vzhodno dolenski odred. Padel pa je že konec avgusta istega leta. Njegovo partizansko ime je bilo Miško. Kraj smrti: Ilova gora. Mirko Trtnik, rojen 2. 10. 1911 na Vevčah, padel leta 1944 pri Trojanah; zidar. Zidal je bunkerje in je bil vodja neke zidarske ekipe. V partizane je odšel leta 1942. Bil je v zaščitnem bataljonu Glavnega štaba in je imel čin poročnika. Pred vojno je bil aktiven član društva Vzajemnost v Zalogu.

Bacciavillova ulica — Milče Bacciavilla — Puškin, rojen 1923 v Zalogu, padel 1944 v okolici Drvarja; izučeni zlatar. Leta 1939 je postal član Skoja, leta 1940 pa član partije. Aktivno je deloval med mladino v Polju, udeleževal se je sestankov in akcij v Slapah; sodeloval je pri Vzajemnosti, bil je izbran za člana okrožnega komiteja Skoja Ljubljana — okolica. Novembra 1941 je bil aretiran in odpeljan na otok Tremiti v taborišče. Tam je aktivno deloval med interniranci kot član OF in KP. Po kapitulaciji Italije je sodeloval pri ustanovitvi I. in II. prekomorske brigade in je skupaj z

njima prisel v domovino. Sodeloval je v bitki za Korčulo kot komisar čete. Razporejen je bil v Drvar — 13. brigada Rada Končarja. Kot delegat mladinske organizacije je bil poslan v Drvar na kongres mladine. Med potjo je padel v zasado v bližini Drvarja, kjer je tudi padel (leta 1944).

Papirniški trg — Imenuje se po bližnji Papirnici Vevče. Na tem trgu je spomenik padlim papirničarjem — borcem NOV.

Grajzerjeva ulica — Albin Grajzer, rojen 15. 2. 1922 v Smledniku na Gorenjskem. Leta 1940 se je pri Andreju Cimermanu (Vrhovč-

galno delo v Ljubljano, kjer so mu bile zaupane najbolj tvegane in odgovorne naloge. Po vrnitvi iz Ljubljane na osvobodeno ozemlje Dolenjske (še v letu 1942) je postal komandir zaščitne enote vojaško-političnega vodstva NOV in Po Slovenije in kot takemu so mu bili zaupani v varstvo najvišji voditelji, katere je največkrat spremljal s svojo enoto na dolgih poteh širom po Sloveniji, Hrvaški in Bosni. Pot ga je med drugim tudi pripeljala do Vrhovnega poveljstva NOV in POJ in osebno do tovariša Tita, s katerim je že leta 1942 vzpostavil redne kurirske zveze za potrebe slovenskega revolucionarnega vojaško-političnega vodstva.

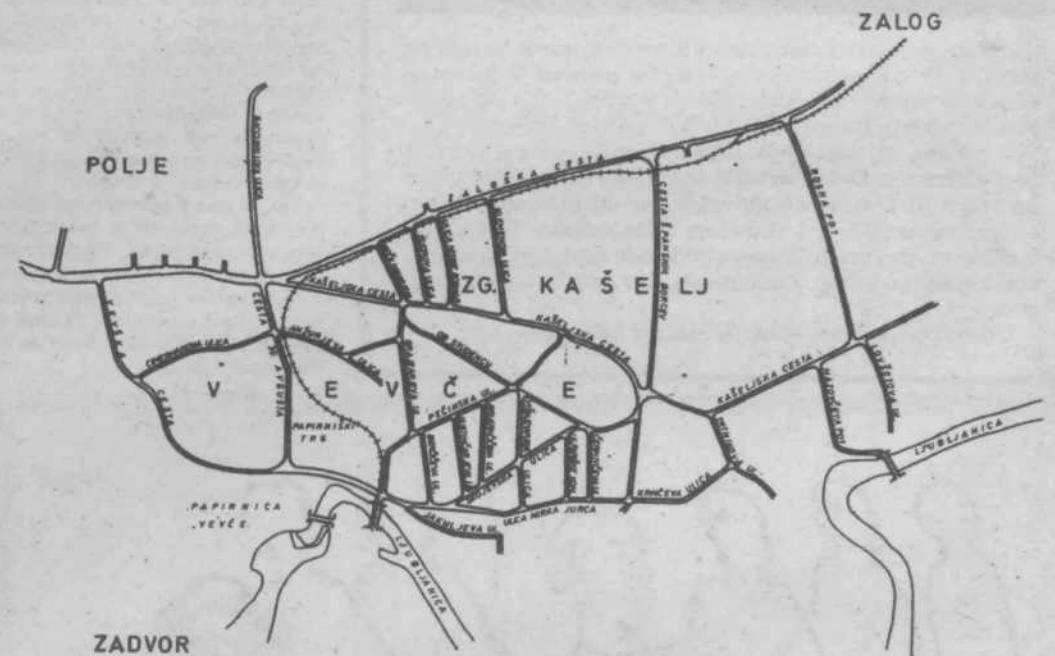
Imel je tudi sposobnosti za poveljnika večje enote in jeseni leta 1943 je bil določen za komandanta bataljona VOS. Leta 1944, ko je bila marca meseca ustanovljena prva brigada vojske državne varnosti (VDV), pa je postal komandant 1. bataljona te brigade na Dolenjskem. Še istega leta je bil imenovan za namestnika komandanta brigade v isti brigadi. V vseh akcijah

MOČILNIKARJEVA ULICA

— Franc Močilnikar, rojen 1909 v Zg. Kašlju, po poklicu tovarniški delavec. Bil je aktivist OF od ustanovitve OF v Zg. Kašlju 1. 1941. Kot tak je bil tudi aretiran in odpeljan v Polje na zaslišanje (belogardisti); leta 1943 so ga ustrelili pod pretvezo, da je hotel pobegniti. Delal je skupaj z Andrejem Lovštom in Francem Hribarjem — Strgarjem (predvojni komunist).

Kudrova ulica — Ivan Kuder, rojen 1904 v Zg. Kašlju, umrl leta 1963 (20.7.) v Zg. Kašlju za posledicami vojne; delavec. Aktivist OF na Vevčah in v Kašlju. Delal je z Leopoldom Mačkom, leta 1942 pa je odšel v partizane (Gubčeva brigada), kjer je ostal do konca vojne. Kuder je bil aktivist OF od leta 1941, po vojni pa je bil družbenopolitični delavec.

Ulica Minko Bobnar — Poimenovala je po skojevki Minki Bobnar, ki je tam stanovala. Bila je dvakrat internirana; prvič na Rabu,

vemu Andreju na Vevčah) izučil mizarske obrti. Kot poštenega, dobrega, zavednega in naprednega tovariša ga je Skoj v Polju leta 1940 pritegnil v svoje vrste. Bil je tudi član delavskega kulturnega društva Vzajemnost v Zalogu.

Kot član Skoja se je že pred vojno izkazal pri vseh političnih akcijah in pri izvajanju zaupanih mu nalog. Že 8. aprila 1941 se je odzval pozivu KP in kot prostovoljec vstopil v bivšo jugoslovansko vojsko. Po razpadu stare Jugoslavije mu je uspel pobeg iz ustaških zaporov v Zagrebu. Vrnil se je na Vevče, se takoj vključil v delo OF ter začel zbirati in skrivati orožje, strelivo in drugo opremo razpadle armade bivše vojske. Ko je bila ustanovljena partizanska Zaloška skupina, je takoj prišel za orožje in stopil v njene vrste; to pa je bilo že junija leta 1941.

S svojo iznajdljivostjo, drznostjo in osebno hrabrostjo si je med borci kaj hitro pridobil popolno zaupanje. Poverjene so mu bile vedno zelo zahtevne in težke naloge, ki jih je vestno in uspešno izvedel, kar je zbuvalo zaslužen priznanje in mu dvigalo tako ugled med borci kot pri vojaških in političnih vodstvih kraja in enot, v katerih je delal. Januarja leta 1942 ga je CK VOS opoklical iz borbene enote na ile-

bataljonov, katerim je poveljeval, in brigad, se je izkazal kot zelo hraber borec in poveljnik, predvsem pa je bil vedno dober tovariš in je imel zelo razvit čut za človeka. Prav zaradi njegove osebnosti hrabrosti in večkrat tudi zaradi prevelike drznosti je tudi padel v bojih z narodnimi izdajci dne 1. 4. 1944 v vasi Matraj nad Stično na Dolenjskem. Z redom narodnega heroja je bil odlikovan 20. 12. 1951.

Cesta španskih borcev — Na tej cesti so se pred vojno skrivali sestajali nekdanji španski borci, domačini Gostinčar, Cimerman, Jeriha in Bobnar.

Pečinska ulica — Imenuje se po krajevni skupnosti Pečine na Reki, ki je pobratena s KS Vevče — Zg. Kašelj.

Skojevka ulica — Imenuje se v spomin na padle skojceve z Vevč in iz Zg. Kašlja.

Anžurjeva ulica — Lojze Anžur, rojen 1916 v Zg. Kašlju, po poklicu avtomehaničar. Od leta 1941 aktivist OF, od 1943 borec NOV. Leta 1945 je padel kot komandant tankovskega odreda na Jami pri Žužemberku.

drugič pa v Auschwitzu, od koder se ni več vrnila. Izhaja iz napredne družine, kjer sta živel tudi Ivan Bobnar ter narodni heroj in španski borec Stane Bobnar. Ivan Bobnar je bil borec NOV in POS; prav tako pa je bil borec NOV in POS Franc Bobnar — Gedžo.

Klemenova ulica — Franc Černe — Klemen, rojen 1898 v Dobrunjah, umrl 1. 1955 v Zg. Kašlju. Po poklicu je bil delavec. Bil je predvojni revolucionar in komunist, borec NOV, po vojni družbenopolitični delavec. Je nosilec Partizanske spomenice 1941.

Berčičeva ulica — Miha Berčič (1911—1973) iz Sostrega, mizar po poklicu. Bil je predvojni revolucionar, soustanovitelj Molniške čete, borec II. grupe odredov in VII. korpusa NOV; po vojni družbenopolitični delavec, nosilec Partizanske spomenice 1941.

Avgustiničeva ulica — Viktor Avgustinič-Zmago, rojen 1923 na Vevčah; delavec. Od 1. 1941 aktivist OF na območju Vevč in Kašlja, udeleženec pohoda II. grupe odredov prek Gorenjske na Štajersko; leta 1942 je padel na Jelovici.

Nadaljevanje prihodnjice